

na zaplacených premiích v rámci kauční pohledávky skutečně vznikly. Ostatně byly první dvě náhradní částky v celkové sumě 12.277 Kč 52 h zjevný i z knihovního výtahu a byl by tudíž exekuční soud i bez přihlášky musil k nim přihlížeti (§ 210 ex. ř.). Z toho jest vidno, že nemá stěžovatelka pravdu, tvrdíc, že prý záložna svých nároků náležitě neprokázala, t. j. podle § 210 ex. ř. nedoložila. Skutečnostmi, které stěžovatelka při rozvrhovém roku k odůvodnění svého odporu přednesla, popírala jak výši náhradních částek, tak i, že přihlášené nároky požívají vůbec zástavního práva, t. j. že jsou obsaženy v kauční pohledávce. Jsou to skutečnosti sporné, bez jichž vyšetření a zjištění nelze o odporu rozhodnouti, a proto nezbyvá než pořad práva podle § 231 ex. ř. Nelze souhlasiti s rekursním soudem, že pravoplatnost rozsudku, jímž byl dlužník odsouzen, aby první dvě přihlášené částky záložně nahradil, činí odpor bezdůvodným. Odpor možno podati i proti pohledávkám, jež dlužník uznal, též proti takovým, které jsou vykonatelný a exekučním titulem doloženy, jak jde jasně na jevo z § 213 prvý odstavec ex. ř., který v tom směru vůbec mezi vykonatelnými a nevykonatelnými pohledávkami nerozeznává a který dlužníku dovoluje odpor jen tehdy, kdyby mělo býti přihlíženo k nárokům, pro které není exekučního titulu. Z toho jde, že zástavním věřitelům přísluší právo odporu i proti nárokům, pro které jest zde již exekuční titul. Ježto tedy otázku, jsou-li přihlášené nároky právem zástavním kryty — možno zodpověděti jen sporem, bylo nutno odkázati odporující věřitelku na pořad práva ve příčině všech tří premií. Pokud se stěžovatelka brání i tomu, že vůbec byla odkázána na pořad práva, není v právu, neboť podle §§ 231—233 ex. ř. jest odkázati na pořad práva vždy toho, kdo odpor podal, nikoli toho, proti jehož přihlášce byl odpor podán.

Čís. 7169.

Kupiteli nenáleží vedle práv poskytnutých mu čl. 355 obch. zák. také právo podržeti si závdavek.

(Rozh. ze dne 21. června 1927, Rv I 1742/26.)

Žalobce odevzdal žalované směnku na 50.000 Kč jako záruku, že řádně splní smlouvu o dodání řeziva. Žalovaná girovala směnku bance A., jež ji proti žalobci zažalovala. Žalobu dodatele proti kupiteli o zaplacení 50.000 Kč o b a n i ž š í s o u d y zamítly. N e j v y š š í s o u d zrušil rozsudky obou nižších soudů a nařídil prvému soudu, by, doplně řízení, znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Ve sporu tomto bylo řešiti otázku, zda žalovaná byla oprávněna uplatniti směnku dovolatelem akceptovanou a znějící na 50.000 Kč.

Oba soudy nižších stolic mají prokázáno, že se stalo o směnce mezi stranami ujednání obsažené v dopisu ze dne 31. ledna 1925, že tudíž byla dána dovolatelem žalované zárukou za správné splnění podmínek závěrečního listu. Směnku dlužno tedy považovati za závdavek podle § 908 obč. zák. Soudy nižších stolic mají dále prokázáno, že dovolatel nesplnil ujednaných podmínek. Tento ovšem namítal, že ku splnění dodávací smlouvy nebyl povinen, poněvadž žalovaná sama nesplnila podmínek závěrečných, nesloživši 50.000 Kč k jeho dispozici a poněvadž dodávací smlouva se příčí dobrým mravům a to proto, že byly umluveny ceny asi o 20% nižší než pravidelné ceny tržní tehdy platné a že se tak stalo za tím účelem, by žalovaná mohla vyplatiti agentům, kteří obchod sjednali, provisi. Soudy nižších stolic mají však prokázáno, že uvedené ujednání, že žalovaná má složit pro dovolatele 50.000 Kč u obč. záložny v K., bylo dodatečně změněno v ten smysl, že peníze mají býti složeny na jméno žalované, což se také stalo. Nelze tedy tvrditi, že tato nesplnila ujednanou smlouvu. Nelze také přisvědčiti dovolateli, že se smlouva příčí dobrým mravům z důvodů jím uplatňovaných. Nabízela-li žalovaná dovolateli nižší ceny se zmíněným odůvodněním, nemusil dovolatel na ceny tyto přistoupiti. Učinil-li však tak, nepřičí se smlouva nijak dobrým mravům proto, že ujednaná kupní cena jest nižší než tržní cena. Dovolatel byl tedy povinen smlouvu splniti. Neučinil-li tak, jak soudy nižších stolic mají za prokázáno, byla žalovaná oprávněna uplatniti práva poskytnutá jí čl. 355 obch. zák. aneb si podržeti závdavek (směnku) podle § 908 obč. zák. Kupiteli nenáleží vedle práv poskytnutých mu čl. 355 obch. zák. ještě také právo podržeti si závdavek (srov. Glaser-Unger 7394). Kdyby se žalovaná byla prostě rozhodla pro podržení závdavku, tu by ovšem nemusila dokázati, že jí nesplněním smlouvy nastala škoda, a bylo by přisvědčiti právnímu názoru nižších soudů, že byla oprávněna směnku uplatňovati bez dalších průkazů a bez dalších podmínek. Žalovaná se však rozhodla, jak také vyplývá z její korespondence, pro nárok na náhradu škody podle čl. 355 obch. zák. a tu ovšem jí náleželo dokazovati, že jí nesplněním smlouvy škoda nejméně ve výši 50.000 Kč také byla způsobena. Žalovaná ovšem tvrdila, že jí nesplněním smlouvy byla způsobena škoda 50.000 Kč převyšující a nabízela také o tom důkazy. Avšak nižší soudy nezjistily rozhodnou tuto okolnost.

Čís. 7170.

Majitel ztracené vkladní knížky nemůže odepříti nálezně proto, že, zpozorovav její zůratu, učinil opatření, by vklad nebyl vyplacen.

(Rozh. ze dne 21. června 1927, Rv I 1997/26.)

Žalobce našel tři vkladní knížky, náležející žalované a znějící úhrnem na 26.000 Kč. Žalovaná dala žalobci odměnou 10 Kč. Žalobu